

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825663488/facsimile.pdf (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

saa ubegribeligt til at græde. Det var jo rasende utaknemmeligt imod Aksel og i det hele taget af mig, som i enhver Henseende havde det aldeles glimrende godt.

Den Pige fra Selskabet med sit uægte Barn, hun syede hjemme og havde sin Dreng paa en to—tre Aar pludrende og sludrende og regerende midt op i alle Kludene. Det var en yndig Unge, og hun var saa storartet lykkelig ved, at hun turde have ham der.

Hun og jeg, *vi* kunde tale om Børn, saadan helt vrøvlefantasere om Børn, saa vi kom til at le.

Og hun fortalte mig for Resten hele sit Liv.

Bundfordærvet havde hun været, forført som tretten Aars Pige af Drengene hjemme i Ejendommen, og da hun blev voksen og gik paa Arbejde, saa tænkte hun ikke paa andet end at blive færdig om

Aftenen og komme ud og faa fat i Mandfolk, og Barnet, hun anede ikke, hvem der var Fader til det. Dengang, hun skulde have det, var hun fortvivlet, og hun snørte sig og dansede og gjorde alt muligt, hvad hun turde, for at det skulde dø, og hun haabede ogsaa lige til det sidste, at det skulde dø.

Men da hun saa, efter frygtelige Pinsler, havde født det, og det laa ved Siden af hende — hun sagde selv, at det slog hende lige paa en Gang, hun syntes, det var Jesusbarnet, der laa ved Siden af hende i en Krybbe. Og hun bad til Gud, hvad hun ikke havde gjort i mange Aar. — Og nu var der ikke det, hun ikke vilde udholde for at beholde den Dreng. Have med Mandfolk at gøre, det var hun færdig med. Det var ligesom at have Kløe for Tænder, sagde hun, og saa lo hun. Hun var i det dejligste Humør. Aa, hvor jeg kunde føle med hende!